

arbejde varetages af kontoret i København i samarbejde med distriktskontorerne (afdelingskontorerne).

1.3.3. *Et andet mindretal* (Buchardt) tilråder, at den foreslåede ordning uden for København betragtes som rent foreløbig, og at man på lidt længere sigt overvejer at opdele landet i et passende antal regional-

kontorer med beføjelser som foreslået for det københavnske hovedkontors vedkommende, jfr. bilag 4 (underbilag 2 d). Der henvises i denne forbindelse til betragtningerne i afsnit 2 og i betænkning nr. 345 af 6. december 1963 vedrørende Den danske Arbejdsanvisnings struktur, funktioner og virkemidler.

2. Udbygningen af de eksisterende tilsynsråd.

For så vidt angår spørgsmålet om en udbygning af de eksisterende tilsynsråd for de offentlige arbejdsanvisningskontorer således, at der kan skabes en tættere forbindelse inden for hvert lokalområde mellem arbejdsgiver- og arbejderorganisationer og den offentlige arbejdsanvisning, skal følgende anføres:

Arbejdsgruppen har, bl. a. på grundlag af et ved kontorbestyrelserkonferencen i Rødbyhavn den 11.-13. april 1967 fremkommet forslag til ændret sammensætning af og udvidede beføjelser til tilsynsrådene ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer, nærmere overvejet spørgsmålet om, hvorvidt der i umiddelbar forbindelse med overgangen af kontrol og arbejdsanvisning fra de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til de offentlige arbejdsanvisningskontorer bør foretages en ændring i tilsynsrådernes status i retning af at omdanne disse til lokale arbejdsmarkedsråd, hvor principielt alle spørgsmål, der har tilknytning til arbejdsmarkedet, skal kunne tages op til behandling.

Det forhold, at drøftelsen af en række forskellige spørgsmål af betydning for arbejdsmarkedet for tiden finder sted i forskellige lokale udvalg m. v. (tilsynsråd, amtsarbejdsnævn, lærlingestipendieudvalg m. v.), medfører dels, at opgaverne for de enkelte lokale organer hver for sig bliver begrænsede, hvilket vanskeliggør opnåelse af en tilstrækkelig effektivitet i arbejdet, dels og navnligt, at arbejdsmarkedets lokale problemkompleks ikke i tilstrækkelig grad bliver anskuet under et helhedssynspunkt.

Der er herefter i arbejdsgruppen enighed om, at behovet for, at alle spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedsproblemer på det lokale plan så vidt muligt kan drøftes i ét samlende organ, er til stede. Man er dernæst

enig med hensyn til en række af de opgaver, der i det fornævnte „Rødbyhavn-forslag“ er skitserede som naturlige for et sådant lokalt arbejdsmarkedsorgan, nemlig foruden tilsynsrådernes hidtidige opgaver efter arbejdsløshedslovens § 2 opgaver som rådgivningsvirksomhed vedrørende udarbejdelse af lokale arbejdsmarkedsprognoser samt vedrørende igangsættelse og regulering af større offentlige arbejder, eventuelt overtagelse af amtsarbejdsnævnens opgaver, og medvirken ved overvejelser om oprettelse og drift af uddannelses- og kursusforanstaltninger; endvidere bevilgende myndighed vedrørende tilskud til lærlinges rejse- og opholdsgifter i forbindelse med en decentralisation af denne virksomhed samt overtagelse af Ungdommens Uddannelsesfonds lokale stipendienævns arbejde; fremdeles eventuel deltagelse i egnsudviklingsarbejde og deltagelse i eller overtagelse af arbejdet i kontaktudvalgene vedrørende skole og erhverv.

Med hensyn til disse tilsynsråds sammensætning taler meget for „Rødbyhavn-forslaget“, hvorefter tilsynsrådet må forankres i vedkommende anvisningskontor og foruden eventuelle kommunale repræsentanter, have repræsentanter fra LO, såvel for faglærte som for ikke-faglærte og såvel for land som for by, og repræsentanter for handel, industri, håndværk og landbrug udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening og Landbrugets Arbejdsgiverforening.

Det er imidlertid arbejdsgruppens opfattelse, at bestræbelserne for at samle opgaver af arbejdsmarkeds-mæssig karakter i ét og samme organ på det lokale plan i væsentlig grad modvirkes af den opsplitning i henseende til lovgivning og centrale administrative organer, der gør sig gældende på det her omhandlede område, jfr. bilag 7